

Міністерство освіти і науки України
Відокремлений структурний підрозділ «Золочівський фаховий коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Виконуючий обов'язки директора
Відокремленого структурного підрозділу
«Золочівський фаховий коледж
Національного університету
«Львівська політехніка»

Юрій Болюбаш

_____ 2022 р.

ПРОГРАМА

ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

з української мови

для вступників на **перший курс** навчання
за освітньо-професійною програмою
підготовки **фахових молодших бакалаврів**
до Відокремленого структурного підрозділу
«Золочівський фаховий коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

на основі базової загальної середньої освіти

Золочів -2022

Пояснювальна записка

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової загальної середньої освіти для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня фахового молодшого бакалавра на підставі чинної програми з української мови для 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів (лист МОН №1/11-6611 від 23.12.2004р.) відповідно до Закону «Про загальну середню освіту» та Державного стандарту базової і повної середньої освіти.

У ній ураховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на абітурієнтів, сприяти формуванню особистості, готової до активної творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства.

Під час проведення індивідуальної усної співбесіди необхідно визначити рівень базової підготовки вступників (знання теоретичного матеріалу з української мови, вміння розмежовувати частини мови, члени речення, визначати відмінності у вияві спільних граматичних категорій у різних частинах мови, особливості словозміни частин мови, аналізувати структуру речень тощо); ступінь готовності до майбутнього навчання.

Тестові завдання з української мови, системно відображаючи програмний матеріал, сприяють об'єктивному і всебічному оцінюванню рівня його засвоєння, аналізу особливостей мовної культури особистості. За змістом вони охоплюють практичний матеріал основних розділів курсу сучасної української мови: фонетики, орфографії, лексики, фразеології, морфології, синтаксису, пунктуації.

Під час складання тестів використано матеріал „Українського орфографічного словника”, матеріал творів художньої літератури, а також матеріал різних підручників з української мови. У них представлено різні за функціональним призначенням завдання: спонукальні („Знайдіть рядок, у

якому правильно записані форми вищого та найвищого ступенів порівняння прикметників”), або питальні („Яке слово є синонімом до слова *віно*?”), завдання орієнтувального плану з такими елементами, як „знайти рядок, у якому правильно вжито розділові знаки”, „вибрати рядок, у якому допущено орфографічну помилку” тощо.

Програма складається з пояснювальної записки, тематичного плану, переліку питань для співбесіди, тестових питань та критеріїв оцінювання відповіді.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Назва розділу, теми	Знання змісту мовних понять, термінів, мовних явищ і закономірностей	Предметні уміння та способи навчальної діяльності
<p>1. Фонетика. Графіка.</p>	<p>Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. На-голос, наголошені й нена-голошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.</p>	<p>Визначати в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, наголошені й ненаголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. Визначати місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й.</p>
<p>2. Орфоенія</p>	<p>Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних 	<p>Визначати особливості вимови голосних і приголосних звуків, наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм.</p>

	(уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом	
3. Орфографія	<p>Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'яко-го знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів із рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з</p>	<p>Розпізнавати вивчені орфограми й пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.</p>

	<p>різними частинами мови.</p> <p>Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислів-ників, службових частин мови, вигуків).</p>	
<p>4. Лексикологія. Фразеологія.</p>	<p>Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова.</p> <p>Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.</p> <p>Омоніми.</p> <p>Синоніми. Анто-німи.</p> <p>Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова.</p> <p>Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни.</p> <p>Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання.</p> <p>Застарілі й нові слова (неологізми).</p> <p>Нейтральна й емоційно забарвлена лексика.</p> <p>Поняття про стійкі сполуки слів і вирази.</p> <p>Фразеологізми.</p> <p>Приказки, прислів'я, афоризми.</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; вживати слова в переносному значенні.</p> <p>Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.</p>
<p>5. Будова слова. Словотвір.</p>	<p>Будова слова. Основа слова й закінчення.</p> <p>Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс,</p>	<p>Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, добирати спільно-</p>

	<p>закінчення. Словотвір. Твірні основи при слово-творенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префікс-сальний, префіксально-суфіксальний, суфіксаль-ний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творен-ня. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.</p>	<p>кореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; розрізняти форми слова й спільно-кореневі слова, правильно вживати їх у мовленні; визначати спосіб творення слів.</p>
<p>6. Морфологія. <i>6.1.Іменник.</i></p>	<p>Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, син- таксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, серед-ній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмін-ки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи.</p>	<p>Розпізнавати іменники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їх лексичним значенням, уживаністю в мовленні; визначати основні споро-би творення іменників; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; вико-ристовувати іменники в мовленні, послуговуючись їх виражальними можли-востями.</p>

	<p>Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.</p>	
6.2. Прикметник	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).</p>	<p>Розпізнавати прикметники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; ступені порівняння якісних прикметників; основні способи творення відносних і присвійних прикметників; відмінювання прикметників; відрізнати правильні форми прикметників від помилкових.</p>
6.3. Числівник	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за</p>	<p>Розпізнавати числівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль,</p>

	<p>значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) один, одна; 2) два, три, чотири; 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят; 4) сорок, дев'яносто, сто; 5) двісті – дев'ятсот; 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд; 7) збірні; 8) дробові. <p>Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.</p>	<p>розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками.</p>
<p><i>6.4. Займенник</i></p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, озна-чальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й право-пис неозначених і заперечних займенників.</p>	<p>Розпізнавати займенники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні. Особливості вживання займенників у мовленні.</p>

6.5. Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Форми дієслова: дієвідмі-нювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова.

Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній.

Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий.

Творення форм умовного та наказового способів дієслів.

Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу).

Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники.

Творення активних і

Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу не- доконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових. Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. Особливості вживання активних дієприкметників у мовленні.

Розпізнавати дієприслівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; відрізнити правильні форми

	<p>пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p>дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
6.6. <i>Прислівник</i>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; відрізнати правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.</p>
6.7. <i>Службові частини мови</i>	<p>Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будо-</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їх морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за будовою; правильно й комунікативно доцільно використовувати форми прийменників у мовленні.</p>

	<p>вою: прості, складні й складені.</p> <p>Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, проти-ставні, розділові) й підрядні (часові, причи-нові, умовні, способу дії, мети, допустові, порів-няльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи спо-лучників за вживанням (одиничні, парні, повто-рювані) та за будовою (прості, складні, складе-ні).</p> <p>Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.</p>	<p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно викорис-товувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки, визначати групи часток за значенням і вживанням; правильно й комунікативно доцільно викорис-товувати частки в мов-ленні.</p>
6.8. Вигук	<p>Вигук як частина мови. Групи вигуків за похо-дженням: непохідні й похідні. Значення вигуків.</p> <p>Звуконаслідувальні слова</p>	<p>Розпізнавати вигуки, визначати групи вигуків за походженням; правиль-но й комунікативно доцільно використовував-ти вигуки в мовленні.</p>
<p>7. Синтаксис</p> <p>7.1. Словосполучення.</p>	<p>Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між сло-вами й частинами склад-ного речення. Головне й залежне слово в слово-</p>	<p>Розрізняти словосполу-чення й речення, суряд-ний і підрядний зв'язок між словами й речен-нями; визначати головне й залежне слово в підряд-ному словосполученні; визначати поширені й непоширені словоспо-лучення, типи слово-</p>

	сполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.	сполучень за способами вираження головного слова.
7.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Грама-тична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання.
7.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом.	Визначати структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка

	Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і діє-слівний). Способи їх вираження.	(простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом. Уміти правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення.
<i>7.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному односкладному реченні</i>	Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).	Розпізнавати види другорядних членів та їх типи й різновиди, визначати способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні.
<i>7.2.3. Односкладні речення</i>	Грамматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.
<i>7.2.4. Речення з однорідними членами</i>	Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі	Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами,

	<p>звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.</p>	<p>словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні.</p>
<p>7.2.5.Складне речення</p>	<p>Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.</p>	<p>Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їх структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.</p>
<p>7.2.5.1. Складносурядне Речення</p>	<p>Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.</p>	<p>Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні.</p>

<p>7.2.5.2. <i>Складно-підрядне речення</i></p>	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складно підрядному реченні. Основні види підрядних речень: озна-чальні, з'ясувальні, обста-винні (місця, часу, спосо-бу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. 	<p>Розпізнавати складно-підрядні речення, визна-чати їх будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, уміти відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопід-рядних речень за харак-тером зв'язку між части-нами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати вира-жальні можливості склад-нопідрядних речень різ-них типів у процесі спілкування.</p>
<p>7.2.5.3. <i>Безсполучни-кове складне речення</i></p>	<p>Типи безсполучникових складних речень за харак-тером смислових відно-шень між складовими частинами-реченнями:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з однорідними части-нами-реченнями (рівно-правними); 2) з неоднорідними части-нами (пояснюваною і пояснювальною). <p>Розділові знаки в безспо-лучниковому складному реченні.</p>	<p>Розпізнавати безсполуч-никові складні речення; визначати смислові відно-шення між їх частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особ-ливості інтонації безспо-лучникових складних речень. Правильно й комунікативно доцільно використовувати вира-жальні можливості без-сполучникових складних речень у мовленні.</p>

<p>7.2.5.4. <i>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</i></p>	<p>Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.</p>	<p>Визначати структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні.</p>
<p>7.3. <i>Способи відтворення чужого мовлення</i></p>	<p>Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог</p>	<p>Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати.</p>
<p>8. <i>Стилістика</i></p>	<p>Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.</p>	<p>Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них. Уміти користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.</p>

Перелік питань для співбесіди з української мови

1. Звуки мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі.
2. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ.
3. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади.
4. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.
5. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.
6. Правила вживання апострофа.
7. Правила вживання м'якого знака.
8. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
9. Написання слів іншомовного походження.
10. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
11. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу.
12. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.
13. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова.
14. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
15. Омоніми. Синоніми. Антоніми.
16. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов.
17. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика.
18. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів. Джерела української фразеології.
19. Поняття про самостійні та службові частини мови.

20. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
21. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти.
22. Рід, число, відмінки іменників.
23. Відміни іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників.
24. Невідмінювані іменники в українській мові.
25. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
26. Якісні, відносні та присвійні прикметники.
27. Ступені порівняння якісних прикметників. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.
28. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).
29. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
30. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові.
31. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників.
32. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.
33. Узгодження числівників з іменниками.
34. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
35. Розряди займенників за значенням. Особливості їх відмінювання.
36. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
37. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова.
38. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм.
39. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній.

40. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
41. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу).
42. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
43. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу.
44. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.
45. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
46. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.
47. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням.
48. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.
49. Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені.
50. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю.
51. Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.
52. Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків.
53. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.
54. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

55. Речення як основна синтаксична одиниця. Види речень у сучасній українській мові
56. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. 57. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.
58. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення.
59. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот.
60. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).
61. Розділові знаки в односкладному реченні.
62. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені.
63. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. 64. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки, додатки, обставини.
65. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.
66. Ознаки складного речення. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові.
67. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Основні види підрядних речень.
68. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:
69. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.
70. Стилi мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Критерії оцінювання

Кожен варіант тестових завдань складається з 5 запитань. Максимальна кількість балів, яку може отримати абітурієнт за правильні відповіді, – 50, по 10 балів за кожну правильну відповідь, 5 балів за частково правильну відповідь. Якщо абітурієнт орієнтується в навчальному матеріалі, може пояснити виконане завдання, але допустив незначну помилку при виконанні завдання – це вважається частково правильною відповіддю. Неправильна відповідь – 0 балів.